

Ἰούνιος

Κυριακή 7 Ἰουνίου.

Κυριακή Πεντηκοστῆς.

(Ἰω. 37 -52 καί 8, 12).

Τήν κάθοδο καί ἐπιδημία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐορτάζουμε σήμερα σέ μία ἀτμόσφαιρα γεμάτη ἀπό τό μυστήριο καί τά δῶρα τῆς Ἁγίας Τριάδας.

Ἔρχεται φανερά τό Ἅγιο Πνεῦμα στήν αἰσθητή μας πραγματικότητα, γιά νά ἐπισφραγίσει τό ἔργο τοῦ Σωτήρα καί Λυτρωτῆ Ἰησοῦ. Αὐτή ἡ ἐπισφράγιση γίνεται μέ τήν ἔναρξη τοῦ ἔργου τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ Ἐκκλησία ὑπάρχει ἐπειδή κατέβηκε τό Ἅγιο Πνεῦμα στόν κόσμο μας. Ἡ Ἐκκλησία κυοφορεῖ τόν Ἀληθινό Παράκλητο πάντοτε

καί χωρίς διακοπές. Ὅπως ἡ Κυρία Θεοτόκος κυοφόρησε τό Χριστό καί αὐτό τήν κατέστησε Μητέρα τοῦ Κόσμου, ἔτσι καί ἡ Ἐκκλησία κυοφορεῖ τόν Ἀληθινό Παράκλητο, τό Πνεῦμα τῆς Ἀληθείας, καί αὐτό τή διακρίνει ἀπό κάθε ἄλλη θρησκευτική ομάδα, ἀφοῦ αὐτή γίνεται τό δοχεῖο πού κουβαλάει τή χάρη καί τόν ἁγιασμό τοῦ Θεοῦ καί ὁ μοναδικός χῶρος ὅπου οἱ ἄνθρωποι βρίσκουν ζωή καί σωτηρία. Ἡ Ἐκκλησία ὑπάρχει μόνον ἐπειδή κουβαλάει τό Ἅγιο Πνεῦμα. Μία Ἐκκλησία χωρίς Ἅγιο Πνεῦμα δέν εἶναι ἡ Μία, Ἁγία, Καθολική καί Ἀποστολική Ἐκκλησία. Εἶναι μία ομάδα ἀνθρώπων, ἐνδεχομένως καλῶν καί ἠθικῶν, πού ἀναζητοῦν τήν ἀλήθεια καί τή σωτηρία τους μέσα στό σκοτάδι τῆς ἄγνοιας καί στό ψέμα τοῦ ἀνθρώπινου ἐγωισμοῦ.

Τό ἔργο τοῦ Ἁγίου Πνεύματος μέσα στήν Ἐκκλησία εἶναι νά καθιστᾶ τίς ἐπαγγελίες καί τίς ὑποσχέσεις τοῦ Χριστοῦ πραγματικότητα. Χωρίς τό Ἅγιο Πνεῦμα τά λόγια τοῦ

Ἰησοῦ θά ἦταν ὁμορφες διδασκαλίες, γλυκές καί συμπαθεῖς ἀμπελοφιλοσοφίες, πού θά χωνεύονταν ἀπό τόν ἀδηφάγο χρόνο καί θά παρέμεναν ἀπλῶς καταχωρημένες σέ κάποια ξεχασμένα βιβλία σκονισμένων βιβλιοθηκῶν. Ἡ δύναμη καί ἡ ἐνέργεια τοῦ Ἁγίου Πνεύματος μετατρέπουν τό Χριστό σέ ζωή καί τά λόγια Του σέ ἐμπειρία καί βίωμα. Μόνο στήν ἀληθινή Ἐκκλησία, ἡ ὁποία κουβαλάει Ἅγιο Πνεῦμα, ὁ Χριστός εἶναι Σωτήρας καί Λυτρωτής. Ὅπουδήποτε ἄλλοῦ ὁ Χριστός εἶναι ἕνας δάσκαλος, ἕνας φιλόσοφος, ἕνα ἱστορικό πρόσωπο ἀνάμεσα σ' ὅλα τά ὑπόλοιπα πού κάποτε ἔλαμψαν στό παλκοσένικο τῆς ἱστορίας. Μέσα στήν Ἐκκλησία, πού ἔχει τήν ἐνέργεια καί τή δύναμη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ὁ Χριστός δέν εἶναι μία ἀνάμνηση. Μέ τή δύναμη καί τήν ἐνέργεια τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ὁ Χριστός ξανασαρκώνεται, ἀπλώνεται στήν Ἁγία Τράπεζα καί σταυρώνει τή Σάρκα Του, γιά νά τήν ξαναχαρίσει ἀναστημένη μαζί μέ τό

Αἷμα Του στόν κάθε πιστό πού ἔρχεται κοντά Του καί Τόν ποθεῖ.

Ἡ παρουσία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος μέσα στήν Ἐκκλησία δέν ἀγιάζει τούς ἀνθρώπους μαγικά καί αὐτόματα. Τούς ἀξιώνει νά μετέχουν στίς ἐνέργειες τῆς Ἁγίας Τριάδας, ὅταν ἐκεῖνοι τό ἐπιθυμοῦν καί τό ἐπιζητοῦν. Ἡ ἐκζήτηση τοῦ Ἁγίου Πνεύματος δέν γίνεται μέ λόγια οὔτε μέσα ἀπό μία ἀόριστη πίστη. Γίνεται μέ τόν τρόπο τῆς ζωῆς καί μέ τήν ποιότητα τῆς συμπεριφορᾶς. Στήν ἀπόκτηση τοῦ Ἁγίου Πνεύματος στοχεύει ὁλόκληρη ἡ ἀσκητική καί νηπτική Παράδοση τῆς Ὁρθοδοξίας. Μέσα ἀπό τήν πρακτική ἀσκηση καί τήν ἐφαρμοσμένη ἀδιάκοπη προσευχή ὁ πιστός γνωρίζεται προσωπικά μέ τόν Ἀληθινό Παράκλητο, τό Πνεῦμα τῆς Ἀληθείας, καί εἰσπράττει τά ἀκένωτα καί πολυποίκιλα χαρίσματά Του.

Σήμερα, λοιπόν, αὐτή ἡ μεγάλη ἑορτή τῆς Πεντηκοστῆς ἄς γίνει ἀφορμή μετάνοιας καί

σύνεσης. Μακάρι νά σκύψουμε μέ ἀληθινή ταπείνωση τά κεφάλια μας μπροστά στήν ἐπιδημία τοῦ Παρακλήτου καί νά ἀξιωθοῦμε νά μᾶς ἀγγίξει ἡ πύρινη γλώσσα τῆς παρουσίας Του. Τότε ἡ φωτιά τῆς δικῆς Του δύνάμης θά μᾶς ὀδηγεῖ στά μονοπάτια τῆς ἀληθινῆς ζωῆς, τῆς τωρινῆς καί αὐτῆς πού μᾶς περιμένει. Ἀμήν.